

GEZICHTEN

LEZEN **ERIC STANDOP**

Kijken naar karakter
en persoonlijkheid

AnkhHermes is pionier op het gebied van bewustwording, spiritualiteit, gezondheid en nieuwe wetenschap. Met onze kwalitatief zorgvuldig geselecteerde uitgaven willen we je helpen om bewuster te leven. Zo brengen wij je in contact met een breed scala aan wijsheid, waaruit je zelf kunt kiezen wat bij jou past. Kijk voor meer informatie op www.ankhhermes.nl, volg ons op Facebook ([Facebook.com/AnkhHermes](https://www.facebook.com/AnkhHermes)), Twitter ([@ankhhermes](https://twitter.com/ankhhermes)) of schrijf je in voor onze digitale nieuwsbrief via onderstaande QR-code.

Eric Standop

Gezichten lezen

Kijken naar karakter en persoonlijkheid

AnkhHermes

Voorwoord.....	9
Opmerkingen bij deze nieuwe editie	11
Inleiding.....	15
Hoe ik gezichtslezer ben geworden	16
Gezichtslezen door de eeuwen heen	20
Theorie	29
Begripsdefinities	30
Ogen	33
Pupillen	36
Sclera.....	41
Kleur van de ogen.....	43
Afstand tussen de ogen	44
Stand van de ogen.....	46
Wenkbrauwen.....	47
Wimpers.....	52
Mond.....	55
Grootte	57
Volheid.....	59
Proporties	61
Mondhoeken	65
Neus.....	69
Grootte	71
Profiel.....	73
Neuspunt	79
Vlezigheid.....	84
Neusgaten	86

Filtrum.....	91
Oren	101
Hardheid van de oren.....	103
Grootte van de oren	104
Stand van de oren.....	107
Hoek van de oren.....	112
Randen van de oren.....	115
Oorlellen	119
Wangen.....	123
Gevuldheid van de wangen	124
Stand van de jukbeenderen	126
Proporities van de wangen	128
Kuiltjes	130
Kin	135
Welving van de kin	136
Lengte van de kin	138
Breedte van de kin	139
Vorm van de kin	141
Kaak	143
Voorhoofd	147
Vorm van het voorhoofd.....	149
Rimpels in het voorhoofd.....	152
Stand van het voorhoofd	158
Contour van het voorhoofd	160

Haar	163
Haarstructuur	165
Haarinplant	168
Baarden en snorren	173
Gebit.....	181
Conditie van het gebit	183
Vorm van de tanden	185
Stand van de tanden	189
Tandvlees	192
Lichaamsversiering.....	195
Piercing	198
Tatoeage	199
De praktijk.....	203
Gedragsregels voor gezichtslezers	204
Toepassing van kennis	206
Tot slot	215
Bedankt	218
Over de auteur	220
Illustratieverantwoording.....	222

Voorwoord

We doen het allemaal. En waarschijnlijk al vanaf het allereerste begin van de mensheid. We doen het onbewust, om meer over onszelf en natuurlijk over anderen te weten te komen. We willen graag meer over onze medemensen weten dan hun woorden ons kunnen zeggen. Gezichtslezen, *face reading*, *siang mien*, *lectura del rostro*: de techniek om dat te doen heeft vele namen en is een oeroude kunst die zich in alle cultuurgebieden heeft ontwikkeld, ook op de meest afgelegen plaatsen van onze planeet. Daar zijn goede redenen voor: gezichtslezen is een doeltreffende en integere methode. Er zijn geen hulpmiddelen voor nodig en ze is niet afhankelijk van taal of talenten.

‘Je gezicht spreekt boekdelen’, zeggen we wanneer onze gesprekspartner al niets meer over een situatie of een omstandigheid hoeft te zeggen, omdat zijn gezicht meer verraadde dan de mogelijke inhoud van zijn nog onuitgesproken woorden. Tegenwoordig kennen we systematisch wetenschappelijk onderzoek en empirische studies, maar mensen hebben al duizenden jaren hun omgeving oplettend geobserveerd en wijsheden en theorieën uit hun waarnemingen afgeleid. Zo is ook de methode om de persoonlijkheid, de psychische gesteldheid of de gezondheid van een mens aan de hand van zijn gezichtskenmerken vast te stellen geleidelijk ontstaan. In gezegden en spreekwoorden van vele volken zijn verwijzingen naar de daarbij verworven inzichten te vinden.

Aan het gezicht van een mens is veel over zijn persoonlijkheid, karakter en ook levensverhaal af te lezen. Deze mogelijkheid om meer over je medemensen te weten te komen kun je leren en daarbij wil dit boek je ondersteunen.

Een gezicht geeft ons velerlei informatie. Daarom zit er veel waarheid in de volgende zin, die we graag tegen een medemens zeggen wanneer hij zijn gevoelens niet meer in woorden hoeft uit te drukken: 'Dat is je aan te zien.'

We hoeven alleen maar te leren de aanwijzingen, die ik ook graag 'de woorden van het gezicht' noem, te herkennen en te vertalen. Dan kunnen we spoedig nog een taal spreken, een taal die overall gesproken wordt, die internationaal is: de taal van het gezicht.

Opmerkingen bij deze nieuwe editie¹

Een nieuwe editie is voor iedere auteur altijd een reden om blij te zijn, omdat eruit blijkt dat iets wat hem na aan het hart ligt niet aan 'dovemansoren' of 'ongeïnteresseerde ogen' was gericht.

Het succes van een boek is nauw met de lezers ervan verbonden. Deze nauwe verbondenheid mag ik heel vaak ervaren. Tijdens vele gesprekken, ontmoetingen op beurzen en contacten per e-mail ben ik de lezers, en dus de mensen, nog meer nabij dan bij het lezen van gezichten toch al mogelijk is. Dit is een bron van inspiratie, motivatie en voortdurende vreugde.

Ooit heeft mijn eerste meester in gezichtslezen mij juist om deze reden als leerling uitgekozen: 'Eric, jij zult boeken schrijven over

¹ Dit boek is de Nederlandse vertaling van een vernieuwde en aangevulde editie van een eerder werk van de auteur, waarin hij deze opmerkingen heeft geschreven.

gezichtslezen. De mensen zullen te weten komen wat een prachtig communicatiemiddel ons gezicht is, wat het ons allemaal kan vertellen, overbrengen en mededelen, al verbergen we ons maar al te vaak en al te graag achter een masker!’

Het heeft jaren geduurd eer ik mijn toenmalige belofte heb ingelost. En nu, terwijl ik al het een en ander over deze kennis op papier heb gezet en onder de mensen heb gebracht, inspireert de grote belangstelling me.

Op de eerste editie heb ik een overweldigende hoeveelheid reacties gekregen. Bijna allemaal waren ze positief. Maar ze bevatten vele vragen. Nog meer kenmerken wekten de nieuwsgierigheid van de lezers. Deze nieuwe druk doet enigszins recht aan die nieuwsgierigheid. Daarom heb ik ook het nodige toegevoegd, ik heb bijvoorbeeld nog vijftien kenmerken beschreven en uitgelegd. Naar deze werd het meest geïnformeerd en daar heb ik me dus op gericht. Vooral het gebied rondom de ogen leek de lezers nog meer te interesseren. Geen wonder, onze ogen vormen immers ‘de poort naar de ziel’. Behalve kenmerken van de ogen, de sclera, de wimpers en de wenkbrauwen heb ik nog wat kenmerken toegevoegd van het voorhoofd, nog een kuiltje en twee nieuwe baarden waarnaar vaak werd geïnformeerd.

Ik begrijp dat ik hiermee niet de kennishonger van iedereen kan stillen. Daarom wil ik graag nu al een vraag beantwoorden die misschien snel zal opduiken: ‘Zijn dit nu alle kenmerken ten aanzien van het thema persoonlijkheid en karakter die we dankzij de fysiognomie kennen, of zijn er nog meer?’

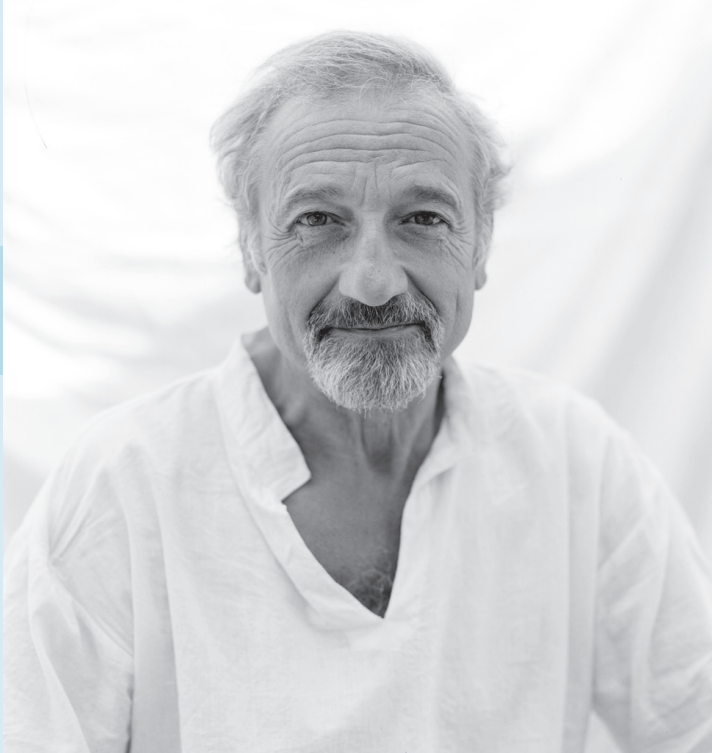
De waarheid is dat er nog veel meer zijn. Tijdens mijn opleiding heb ik collegeblokken vol geschreven, die ik de komende jaren voor publicatie geschikt zal maken. Ik wil niet dat er iets verborgen blijft en vind dat ik niets mag laten zitten.

Tijdens mijn cursussen krijgen de cursisten inzicht in de complexiteit van het gezichtslezen. Deze methode komt voort uit een enorme hoeveelheid eeuwenoude kennis. Een boek is natuurlijk maar een beperkte ruimte, maar kan toch een uitstekende basis vormen en, zo de lezer wil, een reisgids voor een tot nu toe onbekend en anderstalig land.

Gezichten leren lezen lijkt op woordjes 'stampen'. Dit is voor een nieuwe taal gewoon nodig. Zelfs als je alle woordjes kent, kan de combinatie van twee begrippen heel verwarrend blijken te zijn. Ik neem hiervoor graag de uitdrukking 'hals over kop' als voorbeeld. Als anderstalige heb je misschien de woorden 'hals', 'kop' en 'over' geleerd, maar toch is de betekenis van deze uitdrukking niet onmiddellijk duidelijk. Zo is het zo nu en dan ook met gezichtslezen. De combinatie van een aantal kenmerken, die misschien gedeeltelijk met elkaar in strijd zijn, kan heel goed verwarring teweegbrengen. Laat je hierdoor echter niet ontmoedigen, want voortdurende oefening doet de 'nevel van onbegrip' oplossen.

Wie de oudste taal, de oorspronkelijkste communicatievorm van de mensheid leert, kijkt spoedig achter deze muur van woorden en de talloze maskers die we opzetten.

Ik dank je voor je belangstelling voor dit boek en voor de mens. Ik zie je!

Inleiding

Hoe ik gezichtslezer ben geworden

'Jij bent dus de grote meester die beweert iedere mens door en door te kennen? Nou, laat dan maar eens zien wat je kunt!' Nu nog, zo veel jaren later, hoor ik mezelf deze woorden spreken. Op neerbuigende toon vol sarcasme daag ik de man in de wat versleten kleren uit mij zijn 'kunst' te bewijzen. Hij staat een beetje verloren aan de bar, maar voor een paar glazen bier zegt hij heel bereidwillig wat hij in het gezicht van een mens ziet. Een face reader! Wat een onzin! denk ik, hoewel ik op dat moment alle redenen heb om meer open door het leven te gaan. Zojuist heeft een tweede burn-out een einde gemaakt aan mijn indrukwekkende carrière in de amusementsindustrie, en ondanks een maandenlange time-out gaat het met mijn gezondheid nog steeds helemaal niet goed. Het uitdagende en arrogante van de manager met verantwoordelijkheid voor personeel en budget is echter nog steeds een deel van mij. Daaraan hebben ook de ziekte en de onderbreking van mijn carrière niets veranderd.

De face reader begint me over mijn persoonlijkheid en karakter te vertellen. Ik rubriceer zijn rake uitspraken onder goede mensenkennis. Hij praat over liefde, beroep en roeping. 'Pure toevalstreffers', vind ik. Tot slot 'leest' hij echter mijn volledige ziektegeschiedenis van mijn gezicht af en ik ben sprakeloos. Ik heb geen smoezen meer. Zo veel toeval achter elkaar is onmogelijk. Ik vraag me af: hoe kan dit? Waar komt al deze kennis vandaan? Waarom zouden al deze gegevens over mij in mijn gezicht te lezen zijn?

Nu is het me duidelijk: er zit wel iets van waarheid in dat face reading, in dat gezichtslezen. Ik ben vastbesloten deze kennis ook te verwerven en vervolgens toe te passen. Terug in Duitsland ga ik op zoek naar een leraar, om zo snel mogelijk zelf mijn omgeving precies zo scherp te kunnen analyseren. Met deze kennis – dat weet ik heel zeker – bereik ik mijn doelen nog veel sneller en doeltreffender. Op dat moment denk ik ook al aan de toepassing van deze kennis in het bedrijfsleven. Maar een leraar daarvoor vinden blijkt niet zo eenvoudig te zijn.

Mijn weg leidt me eerst naar een school voor natuurgeneeskunde, waar ik de opleiding tot voedingsadviseur volg. Op dat moment heb ik al geleerd dat voeding de sleutel tot welke soort genezing ook vormt. Wat een baanbrekend inzicht! Zo maak ik me al een beetje vrolijk over mezelf. Maar weer helpt het 'toeval' me een handje en ik word op een ervaren meester in gezichtslezen gewezen. Resoluut vertrek ik naar een bijeenkomst waar hij zal spreken. Daar word ik door pseudo-spirituele liefhebbers van esoterie en natuurgeneeskunde omringd. Ik trek me terug en observeer alleen maar. Zelden heb ik zo veel onzin en ongeloofwaardigs in zo'n korte tijd gehoord. Ik blijf en wacht op de aangekondigde coryfee. Verwonderd maak ik na enig geduld oefenen eindelijk kennis met de man met wie ik vanaf nu jarenlang mag meelopen. Ik werd als een van zijn laatste leerlingen uitgekozen, voordat hij zich, meer dan tachtig jaar oud – hij leek echter wel twintig jaar jonger – graag wilde terugtrekken. Hij wakkert mijn hartstocht voor gezichtslezen nog meer aan, voedt me met kennis, maar ook met levenservaring en wijsheid. Hij draagt mij op wat ik geleerd heb door te geven, te onderwijzen en erover te schrijven, zoals bij mijn talenten en levenstaken past.

Daarom besluit ik na enige tijd een geheel nieuwe beroepsweg in te slaan. Eerst adviseer ik mensen aarzelend 'alleen maar' op het gebied van voeding, fitness en gezondheid. Maar waar hartstocht heerst, stroomt de energie, en dus leer ik tijdens mijn reizen door Zuid-Amerika en Azië 'toevallig' steeds meer gezichtslezers kennen, met wie het tot een wederzijds inspirerende uitwisseling van kennis komt.

In Hong Kong ontmoet ik ten slotte een Chinese siang mien-meester en dankzij hem kan ik mijn kennis vergroten en met de Chinese gezichtskunde leer aanvullen. Er opent zich een bijna volledig nieuwe wereld voor me, want deze leer vergroot mijn kennis op alle deelgebieden van face reading. Bovendien komen er volstrekt nieuwe aspecten bij, zoals de elementenleer, de kennis over chi en over het fundamentele belang van energie, levenstaken en het lot, geen lichte kost om een mens uit mijn ervaringswereld te onderwijzen.

Wij westerlingen leven primair in een stoffelijke wereld, op een plaats die we graag willen begrijpen en beheersen. Van woorden als 'lot' en 'levenstaak' moeten we meestal niet veel hebben, we maken er grapjes over of geven er een negatieve betekenis aan. De volledige betekenis van deze begrippen wordt ons meestal pas duidelijk als we niet alleen onze materiële zienswijze de ruimte geven, maar ook het onbekende, aanvankelijk onverklaarbare, misschien onbegrijpelijke en we ons tolerant en nieuwsgierig ook voor deze kant van ons bestaan openstellen.

Woorden zijn altijd al mijn vrienden geweest, mijn bruggen naar het onbekende. Woorden kunnen verbinden, maar ook manipuleren, scheiden en ontwrichten. Woorden hebben altijd deel uitgemaakt van mijn werk. Maar ik had ze te vaak inhoudsloos gehoord. Als gezichtslezer zag ik uiteindelijk in dat de betovering van een glimlach sterker is dan woorden. Het woordloze gezicht is de bron van grote magie. Het spreekt zijn eigen natuurlijke taal.

Sinds ik gezichtslezer ben, maar eigenlijk al eerder, is het mijn passie, mijn verlangen om achter het gordijn, achter de woordennevel van iedere mens te kijken om zo het ware gezicht van een persoon te zien, zijn authentieke kant, ja misschien zelfs zijn ziel, en te zien wat echt is.

Gezichtslezen door de eeuwen heen

Gezichtslezen is waarschijnlijk zo oud als de beschaafde mensheid zelf. De gezichtsleeskunst heeft zich waarschijnlijk op vele plaatsen tegelijkertijd ontwikkeld. De verschillende methoden lopen tegenwoordig nog altijd thematisch en qua benadering uiteen. Ze komen tenslotte uit verschillende culturen en hebben zich dus anders ontwikkeld. De meest uiteenlopende technieken en toepassingsgebieden hebben in de loop van de geschiedenis telkens weer hoogte- en dieptepunten gekend. Maar deze kunst heeft uiteindelijk tot in onze tijd standgehouden. Gezichtslezen fascineert mensen nu nog, zodat het zich ook in onze moderne samenleving verder kan verbreiden en ontwikkelen.

De gezichtsleeskunst is al in het tweede millennium voor Christus ontstaan. Reeds in het oude China werd mondeling doorgegeven hoe je gebreken, ziekte, persoonlijkheid en noodlot van een gezicht kon aflezen. Het begrip *siang mien* betekent ongeveer 'gezichten lezen' en dat is dan ook wat de meesters die zich bezighielden met deze vorm van analyse deden.

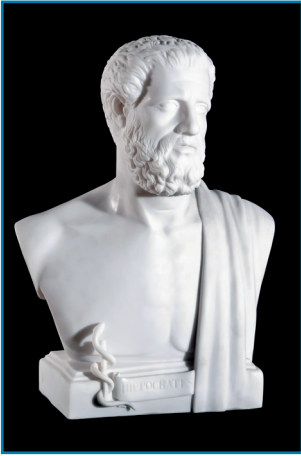
Hun gedeeltelijk geheimgehouden kennis gaven de *siang mien*-meesters slechts mondeling aan hun leerlingen door. Deze duizenden jaren oude kennis overleefde echter tot in onze tijd. Het gezicht van je medemens lezen is in China nog steeds wijdverbreid en vormt een vast bestanddeel van de Chinese geneeskunde. *Siang mien* dient echter ook als middel om het

karakter en de persoonlijkheid van een andere mens te doorgronden. De grote filosoof Confucius (551-479 v. Chr.) was waarschijnlijk al bedreven in deze leer. Van hem is in dit verband de volgende uitspraak overgeleverd: 'Een kind kan het niet helpen hoe zijn gezicht eruitziet, maar de volwassene is verantwoordelijk voor zijn uiterlijk.'

Het is aannemelijk dat behalve de Chinezen ook andere oude en grote culturen deze techniek toepasten. Aanwijzingen hiervoor vinden we bij de Egyptenaren en in het bijzonder ook bij de Grieken. Een van de belangrijkste artsen uit de oudheid, Hippocrates van Kos (460-370 v. Chr.), heeft er notities over gemaakt. Hierin zijn onder andere indrukwekkende waarnemingen te lezen van de gezichten van stervenden. De geneeskunde maakt nog steeds gebruik van deze kennis en noemt de betreffende diagnostische kenmerken van de gezichten *facies hippocratica*. Hippocrates zag echter ook een verband tussen de lichaamsbouw en het karakter van een mens.

Ook de filosoof Aristoteles (384-322 v. Chr.) verdient het genoemd te worden. Zijn werk *Physiognomica* is de oudste tot nu toe overgeleverde systematische uiteenzetting van de fysiognomie. Hierin beschrijft hij het verband tussen karakter en de uiterlijke kenmerken van een mens.

Via de Grieken kwam deze kennis bij de Romeinen terecht, die ons cultuurgebied tot in de middeleeuwen overheersten. Pas toen stuitte deze inmiddels duizenden jaren oude kennis op restricties en afwijzing door strenge kerkelijke hoeders van het geloof. De inquisitie verwierp gezichtslezen als waarzeggerij, duivelse praktijken en magie. Met de vaak geweldadige dood van talrijke geneeskundigen is in onze streken ook een groot deel van de kennis omtrent gezichtslezen verloren gegaan. Ondanks alle vijandigheid en vervolging is een deel van deze kennis echter toch bewaard gebleven.

De Zwitserse arts Philippus Theophrastus Aureolus Bombastus von Hohenheim, beter bekend onder de naam Paracelsus (1493-1541), bracht zijn kennis over de natuur en de mens in een volstrekt nieuwe geneeskunde onder. Deze bevatte ook

essentiële elementen van de gezichtsdiagnostiek. Hij was van mening dat alles wat zich in het lichaam afspeelt ook aan de buitenkant te zien moet zijn. Ook nam hij aan dat de uiterlijke kenmerken van een mens rechtstreeks verband houden met zijn zielenheil.

De Napolitaanse arts Giovan Battista della Porta (Giambattista; 1535-1615) geldt algemeen als een van de eerste natuurwetenschappers in de moderne betekenis. In 1558 publiceerde hij zijn *Magiae naturalis*, een werk dat hem al bij leven beroemd maakte. Door het succes van dit boek aangespoord richtte hij twee jaar later, in 1560, een genootschap voor onderzoek van de natuur op, dat echter maar kort activiteiten kon ontplooiën omdat de paus het spoedig verbood. De universele geleerde, die zich met literatuur, alchemie, cryptologie en tuinbouw bezighield, legde met *De humana physiognomia* in 1586 een belangrijke basis voor de verdere ontwikkeling van de fysiognomie en de gezichtsdiagnostiek.

Zijn methodiek en openheid beïnvloedden bovendien ook in tijden van toenemend eenzijdig geloof in wetenschap vele verlichte artsen. Hiertoe behoorde onder andere de Nederlander Peter Camper (1722-1789). Na een succesvolle studie Geneeskunde bracht deze het tot hoogleraar Chirurgie in Amsterdam (1755) en Groningen (1763). In zijn vrije tijd wijdde hij zich aan tekenen en schilderen. Deze hobby inspireerde hem tot de bestudering van de menselijke gelaatstrekken. In zijn fysiognomische studies probeerde hij de menselijke gezichtsvormen tot principes te herleiden. Campers invloed doet zich nog steeds gelden. Zijn grote anatomische tekeningen hebben niets aan belang ingeboet. De naar hem genoemde 'gezichtshoek' van Camper wordt ook nu nog gebruikt bij de meting en beschrijving van de menselijke schedelvorm.

De Zwitserse filosoof en predikant Johann Caspar Lavater (1741-1801) baarde opzien met zijn werk *Physiognomische Fragmente zur Beförderung der Menschenkenntnis und Menschenliebe*. Zo waren Humboldt en Goethe enthousiaste lezers van de vier delen. Dankzij de Schotse anatoom Sir Charles Bell (1774-1842), de Italiaanse neuroloog Paolo Mantegazza (1831-1910) en ook de Fransman Guillaume Benjamin Duchenne de Boulogne (1806-1875) kwam het onderzoek op het gebied van de fysiognomie vervolgens in een stroomversnelling.

Vooraf de laatste kreeg door zijn experimenten wereldwijde aandacht. Zo prikkelde hij in het kader van een door hem ontwikkelde elektrotherapie de gezichtsspieren van zijn proefpersonen. In zijn boeken hierover beschrijft hij de 'spier van de vreugde', een gezichtsspier die het echte, oprechte lachen van een mens voortbrengt. Deze spier wordt de *musculus zygomaticus major* (grote jukspier) genoemd. Een echte en ongeveinsde glimlach werd naar de ontdekker ervan 'Duchenne-glimlach' genoemd.

De in de negentiende eeuw meest beroemde arts die een verband tussen de gezondheidstoestand van zijn patiënten en hun gezichtsuitdrukking beschreef, was Christoph Wilhelm Hufeland (1762-1836), directeur van de Berliner Charité en tegelijkertijd lijfarts van de Pruisische koning Friedrich Wilhelm III.

Van de kennis omtrent gezichtskenmerken profiteerde ook dr. Wilhelm Heinrich Schüssler (1821-1898). Zijn waarnemingen en inzichten vormden de basis van een eigen therapievorm. Schüssler ont-

dekte dat iemands behoefte aan bepaalde mineralen in zijn gezicht weerspiegeld wordt. De kleur van het gezicht gaf volgens Schüssler niet alleen informatie over het gebrek aan bepaalde mineralen, maar meer nog over de daarmee gepaard gaande ziekten van het organisme. Behandelingen met zogenoemde Schüssler-zouten hebben in alle (para)medische beroepsgroepen nog steeds talrijke aanhangers.

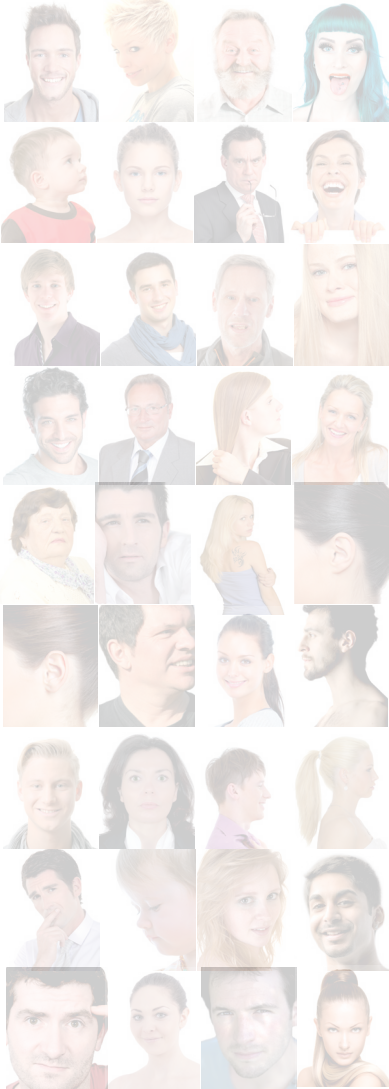
De in Heinde bij Hildesheim geboren Carl Huter (1861-1912) werd door zijn publicaties een omstreden vertegenwoordiger van de fysiognomie en gezichtsdiagnostiek. In zijn geschriften wijst hij op het verband tussen de rimpels van een mens, zijn levenswandel en zijn ziekten. Ook verkleuringen, kleurschakeringen en de glans van het gezicht liet hij niet buiten beschouwing. Een keelziekte waaraan hij een aantal malen werd geopereerd en die bij hem belangstelling voor het onderwerp gezichtsuitdrukking en ziekte wekte, zelf verworven kennis van de medische basisvakken en zijn door portretschilderen geschoolde blik vormden zijn motivatie om zich uitvoeriger met gezichtslezen bezig te houden. Huter bracht de mimische uitdrukkingen van een mens met diens totale uiterlijk in verband. Hieruit deed je, volgens Huter, uitvoerige kennis op over de persoonlijkheid van een mens. Omdat hij geen academische opleiding had genoten, mocht hij echter niet aan universiteiten doceren. Dankzij de talloze lezingen en privé cursussen die hij gaf, raakten zijn inzichten echter toch in belangstellende academische kringen bekend. Tot zijn dood publiceerde hij ongeveer dertig dikke boeken, waaronder zijn uit vijf delen bestaande hoofdwerk *Menschenkenntnis, Körperformen und Gesichtsausdruckskunde*.

Grote aandacht in academische kringen kregen bovendien bijvoorbeeld de Zwitserse natuurarts Natale Ferronato, de heilpraktiker Hans-Dieter Bach en de arts dr. Anton Markgraf, die waardevolle bijdragen tot de gezichtsdiagnostiek leverden. Ferronato muntte het begrip 'pathofysiognomie' en breidde de fysiognomie zo uit met de mogelijkheid ziekten aan visuele uiterlijke kenmerken te herkennen. Het begrip 'pathofysiognomie' wordt onder 'Begrips-definities' uitvoeriger besproken.

De gezichtsdiagnostiek is inmiddels hard op weg om als doeltreffend diagnostisch instrument erkend te worden, niet alleen door alternatieve genezers, maar ook door artsen, waardoor ze haar steentje kan bijdragen aan de diagnose van ziekten en gebreken.

Het onderzoek en de publicaties van de Amerikaanse psycholoog dr. Paul Ekman (in 1934 geboren) worden als baanbrekend beschouwd. Hij houdt zich voornamelijk bezig met de bewegingen van de gezichtsspieren en de betekenis daarvan. Met deze zogenoemde *micro-expressions* verraadde iemand zijn ware gevoelens en bedoelingen.

De kennis met betrekking tot de betekenis van het menselijke mimiekspel is een fundamenteel bestanddeel van gezichtslezen. In de komende jaren zal de oeroude kennis van de mensheid ten aanzien van de betekenis van gezichtskenmerken hoogstwaarschijnlijk nog meer in het middelpunt van de publieke belangstelling komen, dankzij nog meer inzichten en empirische gegevens.

Haar

wezen
gevoel

Voorhoofd

interesses

Mentaliteit

Ogen

ziel
intimiteit

Wangen

gedrag
steun

Filtrum

aantrekkingskracht

Kin

ethiek
inzet
principes

Persoonlijkheid
idealen

Oren

besluitvaardigheid
realiteitsbesef

Werk

Neus

materialistisch

Mond

communicatie
interesses

VERDER LEZEN?
BESTEL HET BOEK